

Майборода Анна Миколаївна – студентка факультету іноземних мов Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»

Атаманюк Зоя Миколаївна – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»

СУСПІЛЬСТВО ВИСОКИХ СОЦІАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ В ЄВРОПІ

Суспільство – самодостатня соціальна система, основою якої є взаємні стосунки людей, що складаються в процесі реалізації особистих потреб кожного. Відносини людей в межах суспільства називають соціальними. Кожне таке окреме суспільство має власні культурні та історичні надбання, суспільні норми та установи.

Соціально політика – комплекс заходів державного та недержавного характеру, спрямованих на виявлення, задоволення і узгодження потреб та інтересів громадян, соціальних груп, територіальних громад.

Метою Європейської Соціальної політики є забезпечення достойного рівня життя для всіх громадян в активному і здоровому суспільстві. Завдяки тому, що існує «Європейська соціальна модель» люди не залишені наодинці з ринком, навпаки вони мають доступ до однієї з найсильніших систем соціального захисту у світі.

За справедливим твердженням К. Е. Гафарової [2], І. І. Черленяк [3], високі соціальні стандарти, характерні для Європейського Союзу, формувались під впливом багатьох факторів.

За твердженням К. Е. Гафарової [2], в Європейському Союзі на даному етапі розвитку існують паралельно:

- англосаксонська модель соціальних стандартів;
- південноєвропейська модель соціальних стандартів
- континентальна модель соціальних стандартів;
- скандинавська (шведська) модель соціальних стандартів

Дослідження існуючих моделей соціальних стандартів в країнах Європейського Союзу показало, що в кожній з цих моделей є три головні завдання, серед яких: страхування від суспільних ризиків, допомога незаможним та перерозподіл доходів.

Відповідно до норм Європейської соціальної хартії, здійснення стандартизації соціальних прав передбачає:

- право на працю;
- професійну підготовку;
- справедливі умови праці;
- свободу професійних об'єднань;
- укладення колективного договору;
- право працівників на інформацію;
- участь в управлінні підприємством;
- права дітей та підлітків, працюючих жінок, матері та сім'ї, інвалідів і осіб похилого віку;
- права на захист працівників-мігрантів та їхніх сімей;
- право на безоплатну медичну допомогу і соціальне забезпечення.

Друга група соціальних стандартів пов'язана із стандартизацією рівня життя громадян в

країні. Ця група стандартів представлена мінімальними соціальними нормами, які гарантують гідний рівень життя. До цієї групи (соціальних стандартів рівня життя) відносять [4; 1]:

- 1) стандарт тривалості життя – від 25 (мінімум) до 85 (максимум) років;
- 2) стандарт грамотності населення – 100 %;
- 3) стандарт реального ВВП на душу населення (у купівельній спроможності до долара) – від 200 дол. (мінімум) до 40 тис. дол. (максимум);
- 4) сумарний коефіцієнт народжуваності– 2,14–2,15;
- 5) коефіцієнт старіння населення (частка населення, старшого за 65 років у загальній чисельності населення) – 7 %;
- 6) частку населення, яке проживає за межею бідності, – 10 %;
- 7) стандарт співвідношення мінімальної заробітної плати та середньої заробітної плати – 1:3;
- 8) стандарт мінімального рівня погодинної заробітної плати – 3 дол.;
- 9) стандарт рівня безробіття (з урахуванням прихованого) – 8–10 %;
- 10) стандарт рівня депопуляції (кількість народжених до кількості померлих) – 50:50;

Отже, подальше зростання добробуту населення можливе за умови приближення соціальних стандартів провідних розвинутих країнах Європейського Союзу до соціальних стандартів нових країн-учасників. Досягнення цього можливе за умови як гармонізації законодавства в сфері оподаткування доходів населення, соціального забезпечення, так і при покращенні і стабільному зростанні ВВП країни. Необхідно відмітити, що приклад країн Європейського Союзу щодо підтримання високих соціальних стандартів може бути використаний Україною, особливо з урахуванням кращого досвіду нових країн-учасників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Головніна О. Г. Основи соціальної економіки [Текст]: підручник / О. Г. Головніна. – К.: ЦУЛ, 2013. – 647 с.
2. Гафарова К. Е. Європейські соціальні стандарти та їх імплементація в Україні [Текст] / Гафарова К. Е. // Академічний огляд. – 2011. – № 1 (34). – С. 25-31.
3. Черленяк І. І. Про методикку дослідження ідентифікації європейських соціальних стандартів [Текст] / Черленяк І. І. // Стратегічні пріоритети. – 2008. – № 4(9). – С. 121-128.
4. Гошовська В. В. Макроекономічна оцінка якості життя населення України за міжнародними методиками [Електронний ресурс] / Гошовська В. В. – Режим доступу:<http://www.vmurol.com.ua/upload/publikatsii/nauka/Makroekonomichna%20otsinka%20y%20akosti%20zhittya.pdf>